

MINISTERIET FOR SKATTER OG AFGIFTER

Bilag 2

Den 24. februar 1982

Til
folketingets skatte- og afgiftsudvalg

**Ad forslag til lov om
udbetaling af den skattemæssige værdi af visse renteudgifter
(»Negativ indkomstskat«) (L. 79)**

Foreningen af Statsautoriserede Revisorer har i henvendelse af 23. februar 1982 (L. 79 – bilag 32) overfor udvalget rejst et antal spørgsmål og bemærkninger til forslaget til lov om udbetaling af den skattemæssige værdi af visse renteudgifter (»Negativ indkomstskat«).

Foreningen har således stillet spørgsmål om, hvorvidt ordningen også omfatter skattepligtige, der ved siden af landbrugerhvervet m.v. har et andet erhverv.

Der henvises i denne forbindelse til besvarelsen af udvalgets spørgsmål 5, 6 og 22 (L. 79 – bilag 8), hvoraf det fremgår, at det er uden betydning i denne henseende, om landbrugeren m.v. har anden indtægt, f.eks. anden erhvervsindtægt eller lønindtægt ved siden af indtægten fra landbruget.

Foreningen finder dernæst, at det i forslaget bør præciseres, at landbrugsinteressent-skaber m.v. er omfattet af ordningen.

Det følger af de almindelige skattemæssige regler, at interessentskaber ikke er selvstændige skattesubjekter, og at indtægter og udgifter i disse selskaber skal henføres til de enkelte selskabsdeltagere. Også uden særlige regler om interessentskaber m.v. vil de enkelte deltagere i et landbrugsinteressentskab således være omfattet af de foreslåede regler.

Foreningen ønsker præciseret, om kursvingninger på udlån skal indregnes. Der henvises i denne forbindelse til besvarelsen af spørgsmål 19 og 36 (L. 79 – bilag 14), hvoraf det fremgår, at ordningen efter forslaget kun omfatter renteudgifter og en række rentelignende ydelser, der kan sidestilles med renteudgifter. Kursgevinster og kurstab kan derimod ikke sidestilles med renteindtægter

og renteudgifter og er derfor ikke efter forslaget omfattet af ordningen.

Foreningen har endvidere anført, at der må påregnes en del administrative vanskeligheder ved at afgøre, i hvilket omfang renteudgifter er betalt, jfr. forslagens § 2, stk. 1 og 3.

Foreningen har således rejst spørgsmål om, hvornår et beløb kan anses for debiteret en løbende kassekredit i et pengeinstitut indenfor dennes maksimum.

Som det fremgik af kommentaren til Foreningen af Registrerede Revisorer's henvendelse til udvalget (L. 79 – bilag 24), må kassekreditens maksimum bero på den indbyrdes aftale mellem den skattepligtige og pengeinstituttet. Det vil således ikke kunne udelukkes, at en kassekredits maksimum efterfølgende ændres i forhold til det oprindeligt fastsatte, eventuelt i forbindelse med et overtræk. Renteudgifter vil efter lovforslagets § 2, stk. 3, kunne anses for betalt, når renteudgifterne er debiteret den skattepligtiges kassekredit, og kassekreditens maksimum, jfr. ovenfor, ikke er overskredet på tidspunktet for ansøgningen om udbetaling af skattemæssig værdi af renteudgifter.

Der er endvidere i henvendelsen rejst tvivl om, hvorvidt en delvis betaling til f.eks. en leverandør primært skal antages at dække skyldige renter eller hovedstolen. Som nævnt i kommentaren til en henvendelse fra De Danske Landboforeninger og Danske Husmandsforeninger (L. 79 – bilag 15) må afgørelsen i denne situation bero på den indbyrdes aftale mellem landbrugeren m.v. og fordringshaveren.